

**Uchwała Nr VII/39/2024
Rady Gminy Wilczyce
z dnia 10 października 2024 r.**

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi Pana _____, o stwierdzenie nieważności Uchwały Rady Gminy Wilczyce Nr IX/46/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1465) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935).

**Rada Gminy Wilczyce
uchwała, co następuje:**

§ 1

Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę Pana _____, o stwierdzenie nieważności Uchwały Rady Gminy Wilczyce Nr IX/46/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy, wraz z odpowiedzią na skargę z wnioskiem o nieuwzględnienie skargi.

§ 2

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Upoważnia się Wójta Gminy Wilczyce:

- 1) do przekazania skargi, o której mowa w § 1, wraz z niniejszą uchwałą, aktami sprawy oraz odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach,
- 2) do reprezentowania Rady Gminy Wilczyce przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Kielcach, z prawem do udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania Rady Gminy Wilczyce, a w przypadku skargi kasacyjnej, do reprezentowania Rady Gminy Wilczyce przed Naczelnym Sądem Administracyjnym.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

do Uchwały VII/39/2024 Rady Gminy Wilczyce z dnia 10 października 2024 r. w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi Pana _____, o stwierdzenie nieważności Uchwały Rady Gminy Wilczyce Nr IX/46/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy.

Stosownie do przepisu art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

W dniu 13 sierpnia 2024 r. wpłynęła do Urzędu Gminy Wilczyce skarga Pana _____, o stwierdzenie nieważności Uchwały Rady Gminy Wilczyce Nr IX/46/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy.

Organ nie podziela zawartych w skardze zarzutów.

Podnoszone przez Skarżącego argumenty nie mogą skutkować uznaniem skargi na uchwałę Nr IX/46/2011 w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy za zasadną.

W związku z powyższym zachodzi konieczność przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach wraz z odpowiedzią na skargę.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Jan Roźmiej

Zarzuty jakie wysuwa Skarżący dotyczą tego, że według map obszar, na którym dopuszczalna jest zabudowa zagrodowa w MPZP w dość znaczący sposób różni się, od Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy /zwanym dalej „Studium”, gdzie obszar przeznaczony do zabudowy jest znacznie większy niż ten w aktualnym MPZP. Dalej Skarżący wskazuje, iż wszelkie linie wyznaczające możliwe granice zabudowy powinny być zgodne pomiędzy MPZP a Studium, zaś różnice te wynoszą ok 50 m. Organ nie podziela wskazanego stanowiska. Po pierwsze, różnica między obszarem dopuszczalnej zabudowy zagrodowej wskazanym w MPZP i Studium wynosi ok. 30 m /odpowiednio 70 m i 100 m od drogi/ a więc nie jest to znacząca różnica. Po drugie zaś, akcentowany przez Skarżącego wymóg braku sprzeczności planu miejscowego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie oznacza i nie może oznaczać prostego przeniesienia ustaleń studium do planu. *Organ stanowiący gminy, jako twórca polityki przestrzennej gminy, dokonuje autointerpretacji uchwalonego przez siebie studium w zakresie oceny zgodności z nim projektu planu miejscowego. Ponadto, stopień związania planów ustaleniami studium zależy w dużej mierze od brzmienia ustaleń studium i może być, w zależności od szczegółowości ustaleń, silniejszy lub słabszy* / Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 kwietnia 2023 r. sygn. II OSK 1168/20/. *Ustalenia studium mają charakter ogólny, kierunkowy, a ich konkretyzacja następuje w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia studium nie muszą być przeniesione wprost do postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.* /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2023 r. sygn. II OSK 556/20/. *To organ gminy, który uchwala plan miejscowy posiada wyłącznie kompetencję do doprecyzowania, czy też uszczegółowienia zasad zagospodarowania terenu. Tego rodzaju uszczegółowienie nie powinno mieć miejsca w studium, ponieważ w innym wypadku doszłoby do wypaczeniu procesu planistycznego poprzez narzucenie konkretnych rozwiązań właściwemu organowi gminy, który przecież korzysta z władztwa planistycznego gminy. Pojęcie zgodności planu miejscowego ze studium jest pojęciem niedookreślonym i ma w dużym stopniu charakter ocenny* /Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 stycznia 2023 r. sygn. II OSK 144/20/. Organ gminy, w ramach przysługującego mu władztwa planistycznego gminy, w uchwalonym planie miejscowym dokonał jedynie uszczegółowienia zasad zagospodarowania terenu co do działek Skarżącego nr i , przy czym ujęta w MPZP dopuszczalna zabudowa zagrodowa nie różni się w znaczący sposób, od ustaleń Studium. W tym miejscu dodać należy, iż teren na działkach Skarżącego nr i nie jest terenem płaskim lecz pagórkowatym na którym zgodnie ze wskazaniem MPZP występuje osuwanie się mas ziemnych. W związku z tym za co najmniej problematyczne należy uznać dążenie Skarżącego wybudowania budynku jednorodzinnego w odległości 82 m od drogi na szczycie wzniesienia, a więc w miejscu osuwania się mas ziemnych, co wynika z MPZP. Dodać należy, iż zgodnie z ustaleniami MPZP, w przypadku budowy budynku jednorodzinnego w dalszej części działek nr i w miejscu osuwania się mas ziemnych, MPZP nakłada obowiązek zastosowania środków technicznych zapobiegających osuwaniu się mas ziemnych oraz badań geologicznych w przypadku projektowanej zabudowy /Rozdział III pkt 11 ppkt 1 MPZP/. Nie można zgodzić się

także z zarzutem naruszenia przez Organ gminy zasad równości i proporcjonalności albowiem różnicowanie wielkości obszarów zabudowy zagrodowej dla poszczególnych działek mieści się w ramach przysługującego Organowi gminy władztwa planistycznego gminy gdzie w MPZP następuje konkretyzacja poszczególnych ustaleń względem Studium, gdzie ustalenia mają jedynie charakter ogólny i kierunkowy. Raz jeszcze wskazać należy na ukształtowanie terenu działek Skarżącego nr i na którym, w dalszej odcinku od drogi, zgodnie ze wskazaniami MPZP, występuje osuwanie się mas ziemnych.

Odnosząc się do kwestii znajdowania się w sąsiedztwie Skarżącego budynków, które przekraczają dopuszczalną linię zabudowy wskazać należy, iż kwestia istnienia tychże budynków przed sporządzeniem MPZP nie może mieć znaczenia w kontekście ustanowionych przez Organ gminy, w ramach przysługującego mu władztwa planistycznego gminy, zasad zagospodarowania terenu co do działek Skarżącego nr

Reasumując uznaje się, że skarga Pana , o stwierdzenie nieważności Uchwały Rady Gminy Wilczyce Nr IX/46/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wilczyce w granicach sołectw gminy, w części dotyczącej działek nr i w sołectwie gmina Wilczyce, nie jest zasadna.

Mając na uwadze powyższe Rada Gminy Wilczyce wnosi o nieuwzględnienie skargi w całości.

WÓJT
mgr Robert Paluch